

komen. Volgens de officiële opgave hadden in 1928 ongeveer 70% van de ingeschrevenen "recht" op ondersteuning. Over het heele leger van werklozen berekent, beteekent dit, dat slechts 35% der werklozen ondersteund werd.

En daarom is de opheffing van de werklozenverzekering voor de werklozen van niet zoo heel groot belang..... de meerderheid kreeg toch niets!

Jammer genoeg, hebben we ons hier moeten behelpen met betrekkelijk oud cijfermateriaal (Wie onze redactie met een gratis-abonnement op verschillende officiële publicatie's wil verrassen, mag het gerust!). Maar het is de vraag, hoe het NU, in 1930, met het geval staat. Daaromtrent is op te merken, dat ook nu de toestroomende boeren NIET aan de arbeidsburzen werden ingeschreven, terwijl de bovengenoemde steunregeling in 1930 gold. Volgens de "TRIBUNE" was er in Juni al een te kort van 1½ miljoen arbeiders. Dat is echter, zocals het daar staat, een platte leugen. De officiële opgave luidt voor:

Januari 1930	1 254 800 werklozen.
Februari 1930	1 168 500 werklozen.

Heel zachtvaardig uitgedrukt, komt het ons een beetje zonderling voor, als er dan in IX Juni plotseling 1½ miljoen te kort komen.

We gelooven dan ook niet, dat we in Rusland met een likwidatie van de werkloosheid te maken hebben, maar alleen met de likwidatie van de werklozenverzekering. Rusland geeft het voorbeeld, waarnaar de heele Westersche bourgeoisie zit te likkebaarden. Hoe graag zou ze ook tot een dergelijk fascisme overgaan!

Toch is het zeer goed mogelijk, dat een groote werkloosheid in Rusland gepaard gaat met een brandend te kort aan arbeiders. De moeilijkheid zit juist in de behoefte aan geschoolde krachten. Naar onze overtuiging moeten er op het oogenblik stellig ongeveer 1 miljoen werklozen zijn. IX Ze kunnen echter niet worden opgenomen, voor dat er een aantal nieuw geschoold is. Eerst als er weer een aantal geschoolden kan worden opgenomen, is er ook weer plaats vrij voor ongeschoolden.

Amsterdam November 1930 No. 2.
Derde jaargang No. 18.

Deze mededeelingen worden toegezonden aan de Rev. pers. Men wordt verzocht te plaatsen wat voor de lezers van belang kan zijn. Op aanvraag krijgt ieder deze mededeelingen geregeld toegezonden. Gaarne ontvangt het secretariaat de uitgaven der verschillende organisaties als ruilmateriaal.

"MAATREGELEN TOT DE NIEUWE ORDENING VAN HET BEHEER DER

PRODUCTIE EN HET VASTLEGGEN VAN DE DICTATORISCHE RECHTEN

VAN DEN LEIDER IN DE BEDRIJVEN" in Sowjet-Rusland.

Toen in 1917 en 1918 de Russische arbeiders de bedrijven aan het bezit- ters ontnomen hadden, wilden ze deze onder leiding van de arbeiders verder doen werken. Het Centrale bestuur der Comm. Partij trad hiertegen echter al direct krachtig op en ze begon de strijd tegen de "syndicalistische tendenzen". De regering wilde de leiding van productie en distributie zooveel mogelijk centraliseeren, om het geheele beheer in handen van de Opperste Economische Raad te leggen. Het was daarbij echter erg lastig, dat de arbeiders zelf de gang der productie wilden bepalen. Om de leiding der productie beter in hand te krijgen, streefde ze er daarom naar, de verantwoordelijkheid voor de productie NIET in handen der arbeiders te laten, maar ze naar de leiders der bedrijven, naar de "roode directeurs" te verleggen. Deze waren daarmee niet langer verantwoordig aan de arbeiders verschuldigd, maar enkel en alleen aan de opperste economische raad.

Dit proces voltrok zich vrij spoedig. Wel verlangde de "Organisatie van Bedrijfsafgevaardigden" de "collectieve verantwoordelijkheid", maar reeds tegen 1921 was de beslissing gevallen. Toch probeerden de arbeiders telkens weer zich met de productie te bemoeien, wat ze nu echter trachtten te bereiken door middel van bedrijfscommittees of commissies van vakbonden, wat met de grootste moeite door de centrale besturen der vakbonden moest worden onderdrukt. En ook nu nog is deze strijd tegen de syndicalistische tendenzen niet afgelopen, wat blijkt uit de verschillende besluiten, die de leiders der productie nemen.

Om dit vraagstuk te belichten, geven we een en ander uit het Centraal Comité der C.R.P., dat op 7 Sept. '29 werd aangenomen. (Gepubliceerd in "Kamp-ruf", no. 1, 11e jaarg.) Het besluit heet:

"MAATREGELEN TOT DE NIEUWE ORDENING VAN HET BEHEER DER PRODUCTIE EN HET VASTLEGGEN VAN DE DICTATORISCHE RECHTEN VAN DE LEIDER ON DE BEDRIJVEN"
Het besluit beoogt "een duidelijke en nauwkeurige grens van de functies en plichten van de bedrijfsorganisaties, van de directeur, van de bedrijfscomité's en van de partijcellen" te geven. Het Centraal Comité constateert nl.:
"In de ondernemingen is nog steeds de directe inmenging van partij en vakverenigingsorganen in de operationele werkzaamheden der bedrijfsbesturen aan de orde van de dag".

Het Centraal Comité acht dit een groote fout en daarom verlangt het "een energieke afschaffing van deze abnormaliteiten, omdat anders "het ddoerven van de arbeidsdiscipline, het opvoeren van de arbeidsintensiteit en het verwerkliken van de bezuiniging... niet te verzekeren is."

Daarom moeten "alle draden van het beheer van het bedrijfsleven der ondernemingen in de handen van de leider der fabriek of van het bedrijf worden geconcentreerd."

Het centraal Comité treft daarom volgende bepalingen.

A. DE PERSOONLIJKE LEIDING.

"Bij de organisatie van het productieplan moet men er van uitgaan, dat de administratie (de directeur) direct voor de uitvoering van het industrie-financieplan en de heele productie verantwoordelijk is. De administratie leidt het bestuursapparaat zoowel als het geheele organisatorisch technische productieproces van de onderneming.

ALLE OPERATIEF ECONOMISCHE MAATREGELEN ZIJN ZOOWEL VOOR DE LAGERE ADMINISTRATIE ALS VOOR DE ARBEIDERS ZONDER EENIG VOORBEHOUD VERPLICHTEND, ONGEACHT, WELKE PLAATS ZE IN DE PARTIJ, DE VAKVEREENIGING OF ANDERE ORGANISATIE INNEMEN

De administratie der onderneming benoemt het geheele administratief technische personeel, waarbij in wederkerige verhouding tusschen de directeur van de onderneming en de administratie van de bedrijfspgroep uitgegaan dient te worden van een vergroting van de rechten der administratie en een grooter zelfstandigheid van de administratie der vakgroep, waartoe ook het uitkiezen der technische krachten van de vakgroep (bazen enz.) behoort. Bij het benoemen of ontslaan van een of andere arbeider is de administratie verplicht, kennis te nemen van de meening der partij- of vakorganisatie. Deze organisaties hebben in geval van een geschil omtrent het benoemen of ontslaan het recht, bij hogere partij-, vakverenigings-, of economische organen te appelleren, WAT ECHTER DE DOORVOERING VAN HET BESLUIT DER ADMINSTRARIE NIET VERHINDERT..."

B. DE ROL DER VAKVEREENIGINGEN.

"De organisaties der vakbeweging, die de dagelijksche culturele en economische behoeften der arbeiders behartigen, moeten tegelijk ook energieke organisators van de productie-activiteit en van de zelfwerkzaamheid der arbeiders zijn. De bedrijfscomité's moeten vooral in de bedrijfsvergaderingen actief deelnemen aan de bespreking en de bewerking van de belangrijke vraagstukken der productie, van het industrie-financieplan en van de maatregelen voor de opbouw in de bedrijven. Ze moeten daarbij waken dat de doelmatige voorstellen der arbeiders doorgevoerd worden, ze moeten helpen bij de rationalisatie der bedrijven, bij de verbetering van de organisatie van de arbeid enz. De organisaties der vakbeweging moeten regelmatig berichten aanhooren der administratie, zich in het materiaal der productie verdiepen en zelf voorstellen doen. DAARBIJ MOGEN ZE ZICH ECHTER NIET IN DE LEIDING VAN DE ONDERNEMING MENGEN EN NOG MINDER ZICH ZELF ALS DE ADMINISTRATIE BESCHOUWEN. Ze moeten daarentegen de "JEDINONATSCHALIJE" (het vereenigen van beheer en leiding in één hand) doorvoeren en helpen bevestigen, het toenemen der productie en de ontwikkeling van het bedrijf bevorderen."

C. DE ROL DER PARTIJCELLEN.

"De partijcellen moeten aan het verwekelijken van het vereenigen van beheer en leiding in één hand (JEDINONATSCHALIJE) in het totaal-systeem van het productiebeheer actief meewerken. De partijcellen mogen onder geen voorwaarde de plaats van de administratie innemen bij het benoemen van de lagere administratie. Nog minder toelaatbaar is de inmenging in de bepalingen van de administratie betreffende de indeeling van de arbeiders in vakgroepen. De cellen en fabriekscomité's bespreken het benoemen en ontslaan der belangrijkste personen van het bedrijf, behalve de directeur (de leiders der groote vakgroepen enz.) en andere vraagstukken der produktie. MAAR IN GEVAL VAN VERSCHIL VAN MEENING BETREFFENDE EEN OF ANDERE CANDIDITUUR kunnen ze de bepalingen der administratie niet aanhouden, zonder het punt van verschil bij de hogere partij-, vakbewegings- of economische organisaties voor te leggen.

Net zoo min mogen de cellen de plaats van de fabriekscomité's innemen. In het bijzonder mogen de cellen in de plaats der fabriekscomité's treden, om de klachten der arbeiders af te handelen, of in conflicten bij de productie te beslissen. De cellen nemen de klachten der arbeiders aan, onderzoeken de inhoud en letten er op, dat de klachten niet naar de papiermand verhuizen. Ze moeten echter tevens aan de bevoegde organen en organisaties DE GELEGENHEID LATEN, ALLE MOGELIJKHEDEN TOT OPLOSSING DER CONFLICTEN TE KUNNEN BEPROEVEN."

Uit dit document blijkt, dat het Russisch bedrijfsleven het tegendeel is van socialistisch collectievisme. Het is een autocratisch bestuursapparaat, wat we gewoonlijk "fascisme" noemen.

VAKVEREENIGINGSFINANCIEN

Ter gelegenheid van jubileum van het Zwitsersche Vakverbond (Z.V.V.) publiceerde het Persbericht van het I.V.V. van 29-10-30 een en ander uit de geschiedenis van dit verbond. Uit dit verslag halen we het volgende:
"Hoe sterk de financiële grondslagen van de Zwitsersche vakverenigingen zijn, kan men reeds daaruit opmaken, dat in de jaren 1905-1929 van de in totaal ontvangen 137 miljoen francs slechts 117 miljoen werden uitgegeven. De rest werd in fondsen en als vermogen uitgezet en vormt een ruggesteun tegen eventuele tegenslag. De uitgaven in de jaren 1905-1929 werden als volgt besteed: 21% voor werkloosondersteuning, 27% voor andere ondersteuning, 14% voor stakingsondersteuning en bewegingen, 19% voor bestuursuitgaven, 9% voor bondsorganen en 10% voor ovrije onkosten."

Kenmerkend voor het karakter ver vakbeweging als verzekeringsinstuut is dat 48% van de totaaluitgaven besteed werden aan ondersteuning, andere dan stakingsondersteuning. Dat is dus bijna de helft van de totale uitgaven. De grootste post die dan komt zijn de bestuursuitgaven, salarissen, reis en verblijfkosten van de groote heeren, het minst werd besteed aan de propaganda, 9% voor bondsorganen. De 10% voor "overige onkosten" zullen gevoegelijk bij de bestuursuitgaven opgeteld kunnen worden. Geen beter leven dan een goed leven. Een hardwerkende leider komt toch ook wat toe.

OPEN BRIEF AAN DE AFDEELING LEIDEN VAN DE C.P.H.

Dinsdag 28 Oct. hielden jullie een openbare vergadering over het 5-jarenplan, waar door een van onze leden werd gedebatteerd, die o.a. sprak over het gevaar dat ons bij een komende oorlog dreigt van de kant van de derde internationale, en in verband daarmee wees op het geheim militair verdrag tusschen Rusland en Duitsland, en op het feit dat de kussen de Duitse rijksweer met granaten hadden bewapend. Bij het beantwoorden werden deze feiten door Knuttel eenvoudig ontkend en als lasten en leugens gekwalificeerd. WIJ HOUDEN DEZE FEITEN VOLKOMEN STAANDE, EN NEMEN EN GEMEN LUTTER VAN TERUG. Wij brengen hier nogmaals naar voren:

Het verdrag van Versailles verbood Duitslands oorlogsindustrie. Duitsland probeerde daarom zijn oorlogsindustrie naar het buitenland te verplaatsen. In 1922 sloot Duitsland een geheim militair verdrag met Rusland, voornamelijk met het oog op het oorlogsgevaar dat vanuit Polen beiden bedreigde. Als gevolg van dit verdrag werden in Rusland opgericht een fabriek van Junkersvliegtuigen, een stikgasfabriek en een granatenfabriek. Alleen de granatenfabriek kwam in werking en voorzag de Duitse rijksweer regelmatig van granaten.

Rusland sloot dit verdrag omdat het deze fabrieken ook nodig had voor zijn landsverdediging, en verdedigde zijn bondgenootschap met Duitsland met de redeneering, dat door het verdrag van Versailles Duitsland geworden was tot een onderdrukte natie, uitgebuit door de voormalige ententemachten. Rusland schaart zich aan de zijde van alle onderdrukte landen, ook als deze een burgerlijke regering hebben.

Plaatsruimte belet ons om in dit manifest al ons bewijsmateriaal af te drukken. We volstaan met de volgende citaten:

BOESHAAR (op het 4e wereldcongres van de Komintern, Nov 1922):
Er is geen principieel verschil tusschen een leening en een militair verbond. en ik beweer, dat we al zoo gegreerd zijn, dat we een militair bondgenootschap met een andere bourgeoisie kunnen sluiten, om door middel van deze burgerlijke staat een ander burgerdom neer te slaan. Wat later gebeuren zal onder bepaalde machtsverhoudingen, dat is makkelijk te begrijpen, dat is zuiver een vraag van strategisch-tactische doelmatigheid. Zoo moet men het in het program opstellen.

Bij deze vorm van landsverdediging, van een militair verbond met burgerlijke staten, is het de plicht van de kameraden in zoo'n land, dit blok naar de overwinning te voeren.

BOESHAAR (8 Jan 1927 op de Moskousche Gouvernements Partij Konferentie):
Bij weet allen heel goed, dat Duitsland indertijd de meest vredelievende gezindheid tegenover ons belichaamde, waarbij een buitengewoon grote rol gespeeld werd door de omstandigheid, dat Duitsland tijdelijk blootgesteld was aan een nationale onderdrukking, een vernedering, en een directe uitplundering van de kant van de imperialistische staten.

Ik ver
oorn

in

de
dit
-
-
OBT,
EM
sch-
van
te
-
en
eman
iam
eb-
ij
T
"

leke
arbel-
ac-
g-
en
tio-
id
n
-
ON-
en
rog

Dinsdag 28 Oct. hielden jullie een openbare vergadering over het 5-jarenplan, waar door een van onze leden werd gedebatteerd, die o.a. sprak over het gevaar dat ons bij een komende oorlog dreigt van de kant van de derde internationale, en in verband daarmee wees op het geheim militair verdrag tusschen Rusland en Duitschland, en op het feit dat de Russen de Duitse rijksweer met granaten hadden bewapend. Bij het beantwoorden werden deze feiten door Knuttel eenvoudig ontkend en als laster en leugens gekwalificeerd. WIL HOUDEN DEZE FEITEN VOLKOMEN STAANDE, EN KENNEN ER GEEN LUTER VAN TERUG. Wij brengen hier nogmaals naar voren :

het verdrag van Versailles verbood Duitschlands oorlogsindustrie. Duitschland probeerde daarom zijn oorlogsindustrie naar het buitenland te verplaatsen. In 1922 sloot Duitschland een geheim militair verdrag met Rusland, voornamelijk met het oog op het oorlogsgevaar dat vanuit Polen beiden bedreigde. Als gevolg van dit verdrag werden in Rusland opgericht een fabriek van Junkersvliegtuigen, een stikgasfabriek en een granatenfabriek. Alleen de granatenfabriek kwam in werking en voorzag de Duitse rijksweer regelmatig van granaten.

Rusland sloot dit verdrag omdat het deze fabrieken ook noodig had voor zijn landsverdediging, en verdedigde zijn bondgenootschap met Duitschland met de redeneering, dat door het verdrag van Versailles Duitschland geworden was tot een onderdrukte natie, uitgebuit door de voormalige ententemachten. Rusland schaart zich aan de zijde van alle onderdrukte landen, ook als deze een burgerlijke regeering hebben.

Plaatsruimte belet ons om in dit manifest al ons bewijsmateriaal af te drukken. We volstaan met de volgende citaten :

BOCHANIN (op het 4e wereldcongres van de Komintern, Nov 1922) :
Er is geen principieel verschil tusschen een leening en een militair verbond. en ik beweer, dat we al zoo gegroeid zijn, dat we een militair bondgenootschap met een andere bourgeoisie kunnen sluiten, om door middel van deze burgerlijke staat een ander burgerdom neer te slaan. Wat later gebeuren zal onder bepaalde machtsverhoudingen, dat is makkelijk te begrijpen, dat is zuiver een vraag van strategisch-tactische doelmatigheid. Zoo moet men het in het program opstellen.

Bij deze vorm van landsverdediging, van een militair verbond met burgerlijke staten, is het de plicht van de kameraden in zoo'n land, dit blok naar de overwinning te voeren.

BOCHANIN (8 Jan 1927 op de Moskousche Gouvernements Partij Konferentie):
Bij weet allen heel goed, dat Duitschland indertijd de meest vredelievende gezindheid tegenover ons belichaamde, waarbij een buitengewoon groot rol gespeeld werd door de omstandigheid, dat Duitschland tijdelijk blootgesteld was aan een nationale onderdrukking, een vernedering, en een directe uitplundering van de kant van de imperialistische staten. Ik vermeld hier overigens, dat zowel onze partij, als ook alle andere communistische partijen, juist deze bijzondere toestand van Duitschland in aanmerking genomen, het met het volste recht voor mogelijk hebben gehouden, zelfs een burgerlijk Duitschland tegen de vergeweldigingen van de kant van de imperialistische staten te verdedigen.

.....aanmeer tegenwoordig senige politikers van het burgerlijke Duitschland, hun sociaaldemocratische spreektrampetten, en de ultra-linkse renegaten van het communisme probeeren, om onze houding in dit vraagstuk voor te stellen als een soort zondenval en misdaad van onze kant, dan kunnen we hun vanaf deze tribune nogmaals verklaren, dat de communistische partij van ons land, en de door deze communistische partij geleide Sowjetstaat steeds en overal aan de zijde zal staan van alle onderdrukte onderworpen en zelfs nationaal-burgerlijke staten, in die gevallen, waarin ze van alle kanten door de imperialistische roovers worden aangevallen. Dat is onze lijn, deze lijn hebben we doorgevoerd en zullen we doorvoeren, voorzover zulke gevallen ook in de toekomst voor zullen komen.

VLASA ZATKIN (in de Rijksdag, naar aanleiding van het verdrag van Locarno) :

Duitschlands toekomst berust op een nauwe belangengemeenschap in maatschappelijk, politiek, en aanmeer het zijn moet ook in militair opzicht met de Sowjetunie..... Ik geloof zelfs, in tegenstelling tot de heer afgevaardigde Weis, dat het niet zoo zonder vooruitzicht is, zecals hij zich dat voorstelt, dat onder bepaalde omstandigheden samenwerking tot stand komt tusschen de Rijkreger en de rode soldaten.

de
idt
-
OET,
LEN
sch-
van
te
r
en
eman
isk
eb-
ij
E-

leke
arbe-
ac-
g-
en
tio-
id
n
ON-
en
rog

Wij vragen in deze open brief aan de Leidsche C.P. : Staan jullie achter de verklaring van Knuttel, dat onze mededeelingen over het Duitsch-Russische geheim militair verdrag gelogen zijn? In dat geval vragen we een debatvergadering aan met gelijke spreektijd over dit onderwerp, waar we met nog uitvoeriger bewijsmateriaal naar voren zullen komen. Erkennen jullie deze feiten, dan vragen we een debatvergadering aan over het volgende onderwerp : Kunnen we bij het uitbreken van een volgende wereldoorlog nog rekenen op Rusland als gangmaker voor de wereldrevolutie?

De arbeiders moeten weten wat van deze dingen waar is. Daarom moet deze zaak in het openbaar op een debatvergadering worden besproken. Liegen wij, en is Rusland nog steeds de haard van de wereldrevolutie, dan is het noodig dat we als lasteraars worden ontmaskerd, want dan is onze propaganda een gevaar voor de strijd van de arbeidersklasse. Maar liegt Knuttel, dan moeten de arbeiders weten waar ze aan toe zijn. Dan moeten ze weten het gevaar dat dreigt van de kant van Rusland, namelijk dit, dat Rusland als het in oorlog komt de arbeiders van de burgerlijke staten, die zich aan de zijde van Rusland scharen, de oorlog injaagt. De arbeiders zullen dan weer moeten vechten voor de belangen van hun bourgeoisie, en de revolutionaire arbeiders die tegenover deze oorlog de burgeroorlog willen stellen, worden door de derde internationale in de rug aangevallen, die ons op die manier een tweede 1914 bezorgt.

Waarom ontkende Knuttel tegen beter weten in de door ons genoemde feiten? Omdat zijn eigen arbeiders partijgenooten, die deze dingen niet konden geloven, tegen onze debater riepen : "Laster, je liegt het." Knuttel had, tegenover deze veroordeeling van de Russische politiek door zijn eigen partijgenooten niet de moed om te zeggen : Het is zoo, dat hebben de kussen gedaan; en om het optreden van de Russen in dit opzicht te verdedigen, zoals Boecharin dat deed in het door ons aangehaalde citaat. Maar wat zijn de konsekwenties van dit ontkennen van de feiten door Knuttel? Dat hij de arbeiders, die zich zeker tegen deze politiek van de derde internationale zullen verzetten, in de waan brengt, dat er niets aan de hand is, terwijl hij weet, wat de derde internationale zal doen wanneer er oorlog uitbreekt. De arbeiders rekenen erop, dat de derde internationale, zodra de wereldoorlog uitbreekt, het sein zal geven tot de revolutie over de hele wereld. Knuttel weet dat de derde internationale dat niet doen zal; toch licht hij niet alleen niet de arbeiders hier over in, maar hij belazert ze zelfs, en maakt zich hiermee schuldig aan het smerigste verraad, aan een even groot verraad als dat van de sociaal-democratie in 1914. Want wat moet er van een revolutie in West-Europa terecht komen, als de arbeiders aan de eene kant bewerkt worden door de oorlogshetze van de bourgeoisie hier, terwijl aan de andere kant de revolutionair denkende kern van de arbeiders plotseling verlamd wordt door de ontgoocheling, dat tegen alle verwachting in de derde internationale in Duitsland, Oostenrijk, Italië, Bulgarije de zijde kiest van de bourgeoisie en de arbeiders de oorlog in helpt drijven?

Namens de Leidsche Groep van Internationale Communisten,

Piet van Albada.

Uiterstegracht 56.

Leiden.

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
AMSTERDAM, GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden toegezonden aan de Rev. pers. Men wordt verzocht te plaatsen wat voor de lezers van belang kan zijn. Op aanvraag krijgt ieder deze mededeelingen geregeld toegezonden. Gaarne ontvangt het secretariaat de uitgaven der verschillende organisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam December 1930 No. 1.

Derde jaargang No. 19.

EENIGE VOORLOOPIGE UITKOMSTEN DER LANDBOUWTELLING 1930

De toenemende productiviteit van het veebedrijf.

In onze brochure "De ontwikkelingslijnen in den landbouw" hebben we aangegeven hoe o.a. door de specialisatie, door de invloed van de landbouwwetenschap, door rationeële bedrijfsmethoden, de productiecapaciteiten van het boerenbedrijf werden opgevoerd, de boer werd tot warenproducent. Wij hebben daar ook cijfers gegeven over de stijging van de bodemopbrengst per H.A. in verschillende landen.

N.a.v. de "voorloopige uitkomsten van de landbouwtelling 1930" is thans reeds een interessante tabel over de stijging van de productiecapaciteiten van het veebedrijf in de laatste tien jaar in Nederland op te stellen.

In vergelijking met 1921 is het aantal runderen in 1930 met 325.000 toegenomen. Hieronder vallen stieren, melkvee en jong, nog niet melkgevend vee. Van het totaal van 2.027.000 runderen was in 1921 ruim de helft melkkoeien. Dezelfde verhouding aannemende komt thans het totaal melkkoeien op 1.235.000.

In onderstaande tabel zijn met de gegevens van de veetelling ook de gegevens van de productie en uitvoer van zuivelproducten opgenomen.

	1921	1929	Vooruitgang in procenten.
Runderen (duizendtallen)	2.027	2.252	
Melkkoeien (id.)	1.068	1.235	16.0
Boterproductie (in mill. K.G.)	60.1	86.7	44.5
Kaasproductie (id.)	99.7	134.8	37.8
Uitvoer in mill. K.G. van:			
Gecondenseerde volle melk	25.0	33.1	43.9
Gecondenseerde ondermelk	50.8	122.4	141.0
Gecondenseerde volle melk	1.9	15.9	736.8
Melkpoeder volle melk	4.4	10.3	134.1
Melkpoeder ondermelk	1.4	5.3	278.6
Gesteriliseerde melk	-	4.1	
id. room	1.1	0.9	354.5